

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Č. O. B., a. s., M.**, IČO: X., proti žalovanej: **Z. M., nar. X., bytom P., o zaplatenie 2 616,60 eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob 172/2011-87 zo dňa 29. februára 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. februára 2012, č. k. 21 Cob 172/2011-87 **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Skalici rozsudkom zo dňa 3. marca 2010 č. k. 3 Cb 186/2009-55 uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2 616,60 eur a náhradu trov konania v sume 156,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom domáhal zaplatenia sumy 2 616,60 eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 2 606,18 eur, riadneho úroku 7,06 eur, úroku z omeškania v sume 0,04 eur a poplatkov v sume 3,32 eur, vyrátaných ku dňu úmrtia právneho predchodcu žalovanej. Ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu (Č. O. B., a. s.) a právny predchodca žalovanej A. M., zomr. X., uzavreli dňa 24. 08. 2006 zmluvu o Č. spotrebiteľskom úvere č. 002246211R, na základe ktorej bol A. M. poskytnutý úverový rámec vo výške 95 000,-- Sk, ktorý mala splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 2 223,-- Sk vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom prvú splátku bola povinná uhradiť do 15. 09. 2006 a posledná splátka mala byť splatná dňa 15. 08. 2011. A. M. dňa X. zomrela a na základe osvedčenia o dedičstve je dedičom po nej žalovaná, ktorá podľa § 470 OZ zodpovedá za dlh poručiteľa až do výšky nadobudnutého dedičstva. Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 21. 01. 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06. 02. 2008, vyplýva, že všeobecná

cena majetku poručiťa bola 88 267,-- Sk, výška pasív O,-- Sk a čistá hodnota dedičstva 88 267,-- Sk. Predmet dedičstva – nehnuteľnosti v katastrálnom území O., nadobudla Z. M., nar. X., bytom P., t. j. žalovaná, voči ustupujúcim dedičom bezodplatne. Z výzvy zo dňa 20. 08. 2009 súd prvého stupňa zistil, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 2 616,60 eur. Okresný súd Skalica uznesením č. k. 3Cb/1 86/2009-50 zo dňa 16. 12. 2009 ustanovil podľa § 29 ods. 2 O. s. p. žalovanej opatrovníčku V. K., pracovníčku Okresného súdu Senica, nakoľko pobyt žalovanej nebol súdu známy.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na odvolanie žalovanej rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolací súd uviedol, že proti rozsudku podala žalovaná dňa 07. 06. 2011 odvolanie, ktorým sa domáhala zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa a vrátenia mu veci na ďalšie konanie. Namietala, že o súdnom konaní nebola informovaná a nemohla sa preto zúčastniť pojednávania vo veci. O rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktoré prevzala dňa 25. 05. 2011, sa dozvedela až z upovedomenia o začatí exekúcie a má za to, že súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom, nakoľko vo veci konal s ustanovenou opatrovníčkou napriek tomu, že v spise sa nachádza údaj o tom, že od 21. 04. 2008 je zamestnaná v Detskom domove S. na adrese S., Pri potoku 7 a že od 01. 07. 2009 je zamestnankyňou Mesta S. Zamestnávateľa bolo možné zistiť i prostredníctvom zdravotnej a sociálnej poisťovne. Svoje tvrdenie dokladovala predložením pracovnej zmluvy, uzavretej dňa 08. 04. 2008 s Detským domovom S.. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že súd prvého stupňa síce vykonal úkony smerujúce k zisteniu adresy bydliska žalovanej a jej zamestnávateľa, avšak výsledky svojho zistenia zrejme nesprávne vyhodnotil a navyše sám nevykonal žiaden pokus o doručenie zásielky žalovanej, niektorým zo spôsobov upravených v ustanovení § 45 ods. 1 O. s. p., z neúspešnosti ktorého by mohol dôvodne usudzovať, že sa žalovaná na adrese bydliska, uvedenej v návrhu na začatie konania, nezdržiava a jej súčasný pobyt nie je známy. Vychádzal zrejme iba zo záznamu o neúspešnosti doručovania predžalobnej výzvy žalobcu a správy registra obyvateľov SR – o hlásení pobytu bezdomovca, napriek tomu, že adresa bydliska žalovanej (aj adresa bydliska jej otca) je uvedená v obsahu súdu predloženého potvrdenia o dedičstve, ako aj napriek tomu, že sociálna poisťovňa súdu oznámila zamestnávateľa žalovanej, prostredníctvom ktorého bolo taktiež možné účasť žalovanej na pojednávaní vo veci zabezpečiť. Súd prvého stupňa

prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalovanej, pričom nevykonal všetky dostupné opatrenia pre zabezpečenie jej účasti v konaní a umožnenie uplatnenia jej procesných práv napriek tomu, že podľa obsahu spisu bola adresa pobytu, resp. zamestnávateľa žalovanej súdu známa, dopustil sa postupu, ktorý bolo potrebné vyhodnotiť ako postup odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť. Prípustnosť dovolania odvodzuje ust. § 237 písm. d/ a § 241 ods. 2 O. s. p. V dovolaní uviedol, že Okresný súd Skalica rozsudkom zo dňa 03. 03. 2010, priznal žalobcovi nárok na zaplatenie žalovanej sumy a trov konania. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. 04. 2010 a vykonateľnosť 27. 04. 2010. Na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu prvého stupňa súdom poverený súdny exekútor JUDr. Jaroslav Mráz začal exekučné konanie zrážkami zo mzdy u platiteľa mzdy žalovanej a predmetné exekučné konanie doposiaľ nebolo ukončené. Dňa 14. 07. 2011 prvostupňový súd doručil žalobcovi odvolanie žalovanej zo dňa 06. 06. 2011 voči právoplatnému a vykonateľnému rozsudku Okresného súdu Skalica. Žalobca odvolanie považuje za právne nedôvodné, keďže smeruje proti právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Poukázal na to, že podľa § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. V danom prípade ide o zákonnú lehotu, stanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom a súd ju nemôže z vlastnej iniciatívy alebo na návrh účastníka konania predĺžiť. Pre účastníka konania má zákonná lehota prekluzívny (prepadný) charakter. Zmeškanie zákonom stanovenej lehoty 15 dní má pre účastníka konania za následok preklúziu procesného oprávnenia podať odvolanie. Žalovaná podala odvolanie oneskorene, t. j. dňa 07. 06. 2011, takmer rok po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehoty, v dôsledku čoho stratila procesné právo podať odvolanie. Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že k pochybeniu došlo na strane prvostupňového súdu, avšak samotné rozhodnutie odvolacieho súdu zasahuje do právneho postavenia žalobcu tak, že mu znemožňuje pokračovať vo výkone svojho práva prostredníctvom súdneho exekútora.

Žalovaná navrhla dovolanie žalobcu odmietnuť. Uviedla, že sa dozvedela o konaní na súde vo veci samej až v čase, keď sa začalo exekučné konanie. Po doručení upovedomenia

o začatí exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu začala zisťovať, na základe akých skutočností došlo k tomu, že bolo začaté exekučné konanie. Zistila, že bolo vedené súdne konanie o zaplatenie žalobcom uplatnenej sumy, kde v rámci tohto konania bol žalovanej ustanovený opatrovník, a to pracovníčka Okresného súdu Senica. Priamo v spise sa však nachádzal doklad o tom, že bola od 21. 04. 2008 zamestnaná v Detskom domove S., kde pracuje až doteraz. Súd mal vedomosť o adrese na doručovanie písomností, a preto nebol žiadny dôvod k tomu, aby v tomto konaní bol ustanovený žalovanej opatrovník. Ďalej uviedla, že uvedeným konaním súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a vyjadriť sa k návrhu žalobcu. V konaní neboli doteraz splnené zákonné podmienky pre to, aby bol žalovanej ustanovený v konaní opatrovník.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p., preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 239 O. s. p.

Podľa ust. § 237 písm. d/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z písm. d/ § 237 O. s. p., podľa ktorého sa posudzuje právoplatnosť prvého rozhodnutia v tej istej veci, a to rozsudkom Okresného súdu v Skalici vedeného pod sp. zn. 3 Cb 186/2009.

Dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní.

Podľa ust. § 204 ods. 1 prvá veta O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa ust. § 46 ods. 1 O. s. p. Adresátovi možno doručiť písomnosť v byte, v sídle (mieste podnikania), na pracovisku alebo kdekoľvek bude zastihnutý.

Podľa ust. § 47 ods. 1, 2 O. s. p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Podľa ust. § 158 ods. 2 O. s. p. rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa doručuje účastníkom, prípadne ich zástupcom do vlastných rúk.

Podľa ust. § 159 ods. 1 O. s. p. doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná do 05. 12. 2007 bola trvale prihlásená na adrese S.S., kde sa podľa doručovania písomnosti žalobcu poštou mesta S. nezdržiava, resp. takýto adresát je neznámy. Od 05. 12. 2007 je žalovaná vedená v registri evidencie obyvateľstva na adrese mesto S.. Z obsahu oznámenia lustrácie v Sociálnej poisťovni ďalej vyplýva, že žalovaná je zamestnaná od 21. 04. 2008 v Detskom domove S., Pri potoku 7, S., zamestnávateľom Mesto S. (č. 1. 40). Súdu prvého stupňa boli uvedené informácie známe v čase prípravy pojednávania, ako aj pred rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného dôvodu všetky písomnosti, doručované ustanovenej opatrovníčke, neboli doručované v súlade s citovanými ust. §§ 158 ods. 2, 46 ods. 1, 47 ods. 1, 2 O. s. p., tiež s ust. § 29 ods. 2 O. s. p., pre aplikáciu ktorého neboli splnené podmienky a z tohto dôvodu nemohli byť ani právne účinným doručením písomností a hľadá sa na ne, ako by neboli doručené. Pokiaľ žalovanej nebol doručený rozsudok súdu prvého stupňa spôsobom upraveným zákonom (§§ 46 ods. 1, 47 ods. 1, 2 O. s. p.), nemohol rozsudok nadobudnúť právoplatnosť a nemohla ani začať plynúť zákonná lehota na podanie odvolania (§ 159 ods. 1, § 204 ods. 1 prvá veta O. s. p.). Uvedeným spôsobom rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť dňom vyznačeným na jeho písomnom vyhotovení, t. j. 22. 04. 2010. Z uvedeného dôvodu dovolacia námietka žalobcu, uvedená v dovolaní, spočívajúca v právoplatne rozhodnutej prvej veci nebola dôvodná a iné vady konania v zmysle ust. § 237 O. s. p. neboli dovolateľom namietané a v konaní zistené.

Keďže nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 237 písm. d/ O. s. p. dovolací súd posudzoval prípustnosť podľa ďalších zákonom stanovených podmienok prípustnosti dovolania a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania ani podľa ust. § 239 O. s. p.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca dovolaním napadol také uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci (§ 243d O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. novembra 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová